میدانسته خود مقید شده در اهم را مرجوب ساخته بسکر میان شاه و آنرا میان شاهے
خطاب نموده آخر الامر بادشاه نه شده الحال در هزاره در مانک رای متوطن است
و این متمرد رساله را تصنیف کرده آنرا حسینه نامیده و غیر ازان تالیف بسیار مملو از الحاد
و اتحاد انشا نموده و ایضاً این متمرد ذکر را فرض دایم میگفته تا روزے یکے از اتباع این
فقیر پرسیده که فرضیت ذکر هم چون فرضیت صیام و صلوٰة باشد یا کمتر ازان گفت
ارے ذکر هم چون نماز و روزه از فرض عین امده باز پرسید که حضرت رسالت پناه صلے
الله علیه وسلم بنا اسلام را چند چیز قرار داده گفت پنج گفت پس پنج بنا مسلمانے
خطاب میکرده چرا شش بنا مسلمانے نفرموده این زبان خجل آمده اما از عقیده
مبتدعه برنگشته کقول من قال قطعه اگر سنگے بود ناپاک جاے ۔ چون باچیز خواهی پاک گردد
اگر در اصل ناپاک است بدعت ۔ نه گردد پاک گر صد چاک گردد از انجمله آنست
که ثانی نام شخصے از مردم مهمندزئی باجوگیان روزگار بسر برده کافر مطلق آمده مذهب
تناسخ و مذهب اباحت داشته و پسر او عبید نیز برین مذهب پدر اعتقاد ورزیده اما
بنیره او شیخ فرید گاه گاهی مجالست علماء اختیار میکند امید که عقیده او از عقاید
ملحدان خانے و عاری باشد اما از بهر جاه منصب پدر و پدر کلان را نمی ماند از انجمله
آنست که شیخ یوسف مهمندزئی در مذهب اباحت متمکن است مع اتباع خویش و کیفیت
مذهب اباحت پیش ازین بتحریر پیوسته از انجمله آنست که شیخ حسن نیرامی غلامی
را از هندوستان خریده و چون درین حدود رسیده ازان رو که شیخ حسن از خواهرزاده های
مردم خطک بوده بنا بر بعضے مصلحت امور غلام را در میان مردم خطک مانده بعد
ازان بوقعه از واقعات غلام حکو نام با شیخ حسن نرسیده دعوی اصالت نموده از و فرزندی
در وجود آمده میرو نام این فرزند پیشه تنی گرفته و از میرو فرزندے در وجود آمده سید احمد
نام این مرد دعوے پیرے میکرده روزے بهر لباس کمینه خود را آراسته بخدمت حضرت
شیخنا در رسیده بقصد آنکه او را تنگ اسد اما حضرت شیخنا با آنکه ندیده بود بشناخت گفت
بکدام مصلحت در رسیدید گفت اینک مردم توجه باینجانب مینمایند اما پیری من جائز باشد یا نه
حضرت شیخنا فرموده بی اذن شیخ کامل و مکمل بعد از ادای خدمت و اجبانه دیرینه طول صحبت
ادهنال و مفضل خواهد آمد گفت اذن از که جویم گفت در گرد جهان بگرد اهل الله را دریاب